УДК 378.018.8.046-021.64:32]:001.895(045)
DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2021.76-2.31>

І. М. Пасенко

директорка
Навчально-виховного комплексу «Престиж»
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНТЕКСТНОГО НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВКУ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 081 «ПРАВО»

У статті надано результати теоретичного обґрунтування, експериментальної перевірки й доведення результативності реалізації сукупності педагогічних умов професійної підготовки майбутніх бакалаврів із правознавства із застосуванням контекстного навчання:

- *формування позитивної освітньої мотивації, що передбачає спрямованість освітнього процесу на забезпечення мотивації до професійної діяльності, яка є основою для формування професійної компетентності;*
- *забезпечення можливості здобувачам освіти долучитися до практичної юридичної діяльності, що передбачає надання їм можливості проводити консультування в юридичних клініках за підтримки досвідчених викладачів;*
- *використання інноваційних методів навчання, що передбачає активне використання інноваційних технологій інтерактивного навчання з метою формування професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства;*
- *підвищення кваліфікації викладачів, що передбачає опанування технологіями контекстного навчання.*

Розроблено модель застосування контекстного навчання майбутніх бакалаврів із правознавства в професійній підготовці, структурними компонентами якої визначено: мотиваційний, організаційно-процесуальний, результативно-діагностичний блоки.

Мотиваційний блок містить мету, завдання підготовки майбутніх бакалаврів із правознавства із застосуванням контекстного навчання. Організаційно-процесуальний блок фіксує форми, методи застосування контекстного навчання під час професійної підготовки; визначення педагогічних умов застосування контекстного навчання, напрямів педагогічного супроводу. Результативно-діагностичний блок містить рівні, критерії сформованості професійної підготовки майбутніх бакалаврів із правознавства.

Зіставлення показників сформованості професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства в експериментальній і контрольній групах дало змогу зробити висновок, що запропонована модель і педагогічні умови впровадження контекстного навчання сприяють значному підвищенню її рівня.

Ключові слова: професійна підготовка, освіта, майбутні бакалаври з права, професійна компетентність, контекстне навчання, педагогічні умови, модель.

Постановка проблеми та аналіз останніх досліджень і публікацій. На сучасному етапі розвитку Української держави особливої актуальності набуває якість підготовки майбутніх юристів. Побудова суспільства, в якому повага до закону підтримується та контролюється на професійних засадах, не можлива без виховання нового покоління компетентних фахівців, зокрема бакалаврів із правознавства. Їх підготовка нині суттєво корегується впровадженням жорстких обмежень на всіх етапах навчання, зокрема через зовнішнє незалежне оцінювання їхніх когнітивних характеристик і посилення ролі внутрішньовишівських систем забезпечення якості бакалаврської освіти.

Слід зазначити, що на підтримку такої позитивної тенденції вплинули декілька законів і стратегічних нормативних документів, зокрема:

Закон України «Про вищу освіту» (2014 р.) [1], «Національна рамка кваліфікацій (2011 р.) [2], «Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 рр.» (2013 р.) [3], «Стандарт вищої освіти за спеціальністю 081 «Право» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти» [11].

На наш погляд, в зазначених документах започатковано прогресивні фундаментальні зміни, що відбуваються нині в освітній політиці держави взагалі, а в підготовці майбутніх бакалаврів із правознавства зокрема. Водночас одним із популярних практичних наслідків запропонованих інновацій є суттєве збільшення в навчально-виховному процесі закладів вищої освіти контекстного навчання, яке передбачає формування професійної компетентності фахівців на основі поступової трансформації освітньої діяльності в професійну, що супро-

воджується зміною пізнавальних потреб і мотивів, цілей, вчинків і дій здобувача вищої освіти, засобів, предмета й результатів освітньої діяльності.

Цей метод сприяє побудові українського суспільства в стандартах європейських цінностей XXI століття та вимагає підготовки нового покоління юристів, здатних виконувати складні завдання в умовах невизначеності, користуючись морально-етичними нормами й законами. З цих причин освітній процес, що відбувається в закладах вищої освіти України, дедалі більше стає об'єктом уваги науковців спеціальності 13.00.04 – теорія та методика професійної освіти.

Проблемам застосування контекстного навчання присвячено численні наукові праці вітчизняних дослідників, серед яких слід зазначити: Т. Ніконенко (розроблення моделі підготовки магістрів початкової освіти до застосування технології контекстного навчання) [9]; О. Наливайко (розроблення педагогічних умов формування професійного мислення майбутніх сімейних лікарів у процесі контекстної підготовки) [8]; І. Марчук (обґрунтування ефективності формування професійних якостей майбутнього соціолога в процесі контекстного навчання завдяки впровадженню авторської концептуально-технологічної моделі) [6]; О. Мамонову (розроблення контекстної моделі професійно спрямованої мовної підготовки майбутніх правоохоронців у вищих навчальних закладах Міністерства внутрішніх справ України) [5] та інших.

Напрямам удосконалення професійної підготовки майбутніх правознавців приділяють увагу: Л. Липська (розроблення моделі підготовки майбутніх правознавців до використання інформаційних технологій у професійній діяльності) [4]; О. Федорчук (викладення процесу формування в майбутніх правознавців навичок професійного застосування інформаційно-комунікаційних технологій) [12]; В. Омеляненко (розроблення структурно-функціональної моделі процесу формування професійно-етичної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства) [10].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується означена стаття. Проблема наукового обґрунтування та експериментальної перевірки моделі застосування контекстного навчання в професійній підготовці майбутніх бакалаврів із правознавства вивчена вітчизняними дослідниками фрагментарно. Реалізація зазначеного ускладнюється низкою нерозв'язаних суперечностей, зокрема між:

– соціальним замовленням суспільства й держави на формування нового покоління юристів, здатних здійснювати ефективну професійну діяльність, і незадовільним станом готовності педагогічного складу до використання потенцій-

них можливостей контекстного навчання в освітньому процесі;

– існуванням теоретико-методичної бази контекстного навчання для підготовки майбутніх фахівців у вищій освіті й відсутністю розробленої та експериментально перевіреної моделі застосування контекстного навчання майбутніх бакалаврів із правознавства, що забезпечуватиме підвищення якості освіти;

– декларуванням ідеалів і принципів підготовки конкурентоспроможного фахівця у вищій школі [3] й переважанням «ЗУНівського» підходу до визначення змісту, форм і методів підготовки майбутніх бакалаврів із правознавства.

Мета статті полягає у викладенні результатів розроблення, теоретичного обґрунтування та експериментальної перевірки застосування моделі контекстного навчання в професійній підготовці майбутніх бакалаврів із правознавства.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах модернізації вітчизняної вищої освіти висувуються принципово нові вимоги до професійної підготовки сучасного правознавця як висококваліфікованого фахівця нової формації: активного, творчого, здатного не лише на репродуктивну діяльність, але й на прийняття нестандартних рішень, який вміє критично ставитися до потоків інформації, що стрімко змінюються, спроможного генерувати, розробляти, упроваджувати й поширювати інноваційні ідеї, знаходити нові засоби й методи професійного зростання.

Проведений теоретичний аналіз психолого-педагогічної літератури щодо особливостей контекстного навчання дав змогу запропонувати власне визначення дефініції. *Контекстне навчання* – це професійно орієнтована підготовка майбутніх фахівців, реалізована через системне впровадження професійного контексту в освітню діяльність шляхом встановлення зв'язків між дисциплінарним змістом і реальними професійними ситуаціями.

Контекстне навчання передбачає організацію активного включення майбутніх бакалаврів із правознавства до процесу переходу від таких інструментів, як навчальні тексти, знакові системи як матеріальні носії минулого досвіду до ситуативного моделювання професійної діяльності, що уможливорює підвищення результативності формування професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства.

Концептуальні засади процесу застосування контекстного навчання в професійній підготовці майбутніх бакалаврів із правознавства відбиваються в системі визначених нами принципів контекстного підходу: *системності*, який передбачає, що професійна компетентність здобувачів вищої освіти формується системно відповідно до змісту освітньо-професійної програми в про-

цесі професійної підготовки; *прогностичності*, який полягає в послідовному моделюванні комплексного бачення змісту, форм та умов майбутньої професійної практики; *проблемності* змісту освітнього процесу, який передбачає включення проблемних завдань у процесі професійної підготовки; *відповідності*, який передбачає використання форм і методів освітнього процесу, що відповідають поставленій меті й змісту освіти; *суб'єктності* відносин між науково-педагогічним складом і здобувачами вищої освіти, який передбачає їхню активну співпрацю.

Компонентами сформованості професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства визначено: мотиваційний; когнітивний; діяльнісний та особистісний. Аналізуючи Стандарт вищої освіти України за спеціальністю «Право» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, можна окреслити такі компетентності:

- *когнітивний критерій*: здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання та розуміння структури правничої професії та її ролі в суспільстві; знання та розуміння ретроспективи формування правових і державних інститутів; знання та розуміння міжнародних стандартів прав людини, положень Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини; знання та розуміння основ права Європейського Союзу; здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також змісту правових інститутів, щонайменше з таких галузей права, як: конституційне право, адміністративне й адміністративне процесуальне право, цивільне й цивільне процесуальне право, кримінальне й кримінальне процесуальне право;

- *діяльнісний критерій*: здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також змісту правових інститутів, щонайменше з таких галузей права, як: конституційне право, адміністративне й адміністративне процесуальне право, цивільне й цивільне процесуальне право, кримінальне й кримінальне процесуальне право; здатність аналізувати правові проблеми, формувати й обґрунтовувати правові позиції; здатність до консультування з правових питань, зокрема можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів, відповідно до вимог професійної етики, належного дотримання норм щодо нерозголошення персональних даних і конфіденційної інформації; здатність до самостійної підготовки проєктів актів правозастосування; здатність до логічного, критичного й системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру й значення;

- *особистісний критерій*: здатність вчитися та опановувати сучасні знання; здатність бути критичним і самокритичним; здатність працювати в команді; здатність діяти на основі етичних мір-

кувань (мотивів); здатність володіти власними емоціями.

Для аналізу *мотиваційного критерію* професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства використано методику, запропоновану А. Реан, В. Якуніним у редакції Н. Бадмаєвої [7].

Педагогічні умови застосування контекстного навчання майбутніх бакалаврів із права в професійній підготовці являють собою сукупність умов і чинників, які сприяють формуванню компетентних фахівців, забезпечуючи розвиток компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства.

За результатами теоретичного дослідження та методом експертної оцінки були визначені педагогічні умови застосування контекстного навчання майбутніх бакалаврів із правознавства в професійній підготовці. До них віднесено:

- формування позитивної освітньої мотивації, що передбачає спрямованість освітнього процесу на забезпечення мотивації до професійної діяльності, яка є основою для формування професійної компетентності;

- забезпечення можливості здобувачам освіти долучитися до практичної юридичної діяльності, що передбачає надання їм можливості проводити консультування в юридичних клініках за підтримки досвідчених викладачів;

- використання інноваційних методів навчання, що передбачає активне використання інноваційних технологій інтерактивного навчання з метою формування професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства;

- підвищення кваліфікації викладачів, що передбачає опанування технологіями контекстного навчання.

Для віддзеркалення особливостей застосування контекстного навчання майбутніх бакалаврів із правознавства в професійній підготовці розроблено відповідну модель, яка складається з трьох взаємопов'язаних блоків: мотиваційного, організаційно-процесуального й результативно-діагностичного (рис. 1).

Мотиваційний блок містить мету, завдання підготовки майбутніх бакалаврів із правознавства із застосуванням контекстного навчання. Розкриття змісту організаційно-процесуального блоку моделі здійснено шляхом визначення педагогічних умов застосування контекстного навчання, напрямів педагогічного супроводу, форм і методів застосування контекстного навчання під час професійної підготовки. Результативно-діагностичний блок містить рівні, критерії сформованості професійної підготовки майбутніх бакалаврів із правознавства й результат – підвищення рівня професійної підготовки й професійної компетентності майбутнього бакалавра з правознавства.

Методи, що використовуються в такій моделі, містять: метод аналізу історій і минулих реальних

Рис. 1. Модель застосування контекстного навчання майбутніх бакалаврів із правознавства в професійній підготовці

проблемних ситуацій, судових рішень (метод кейсів); метод аналізу ділової кореспонденції; метод казусів; метод аналізу інцидентів; *формами* контекстного навчання було обрано: традиційні (проведення ділових ігор, семінарських занять з актуальних правових проблем за участю провідних фахівців-правознавців), інноваційні (залучення здобувачів вищої освіти до діяльності юридичної

клініки, організація виїзних консультацій із правових питань у міста й райони, виробнича практика).

За результатами теоретичного дослідження виокремлено *напрями педагогічного супроводу*: педагогічну діагностику й професійне консультування.

Узагальнення розуміння змісту й характеристик основних компонентів професійної підготовки

майбутніх бакалаврів із правознавства дало змогу виокремити критерії та показники їх сформованості, а саме:

- *мотиваційний критерій* (наявність значущих ціннісних орієнтацій і сформованості мотивації до навчання та саморозвитку);

- *когнітивний критерій* (розуміння сутності, змісту, цілей і завдань професійної підготовки, нормативно-правових документів, володіння системою знань, необхідних для ефективного виконання професійних завдань; опанування іноземною мовою);

- *діяльнісний критерій* (обізнаність із методами й способами виконання професійних завдань; здатність використовувати отримані знання для формулювання та розв'язання професійних завдань, використовуючи методи, що є найбільш придатними для досягнення поставлених цілей);

- *особистісний критерій* (наявність професійних якостей, які впливають на здатність майбутніх бакалаврів із правознавства до професійної діяльності).

Загальна логіка експериментальної роботи передбачала визначення етапів дослідження, розроблення програми експерименту, конструювання критеріїв оцінювання результатів, визначення експериментальної бази, виявлення умов реалізації завдань дослідницької роботи, проведення експерименту й перевірку отриманих результатів на валідність.

Дослідження як складний комплекс упорядкованих науково-теоретичних, методичних та організаційних заходів мало декілька етапів – підготовчий етап (визначення методологічних орієнтирів, методичної платформи дослідження, загальних принципів і структури експерименту, вибір процедури експериментальних досліджень, розроблення програми експерименту, оброблення та аналізу статистичних даних), констатувальний експеримент (вивчення способів освітньої діяльності здобувачів вищої освіти в умовах дії чинників, які були визначені до експерименту й не змінювалися), формувальний експеримент (реалізація моделі й визначених педагогічних умов застосування контекстного навчання майбутніх бакалаврів із правознавства в професійній підготовці), завершальний етап (діагностика рівнів сформованості професійної компетентності майбутніх професіоналів із правознавства).

Експериментальна перевірка моделі застосування контекстного навчання майбутніх бакалаврів із правознавства в професійній підготовці здійснювалася, спираючись на дані проведеного експерименту. Для оцінювання сформованості професійної підготовки майбутніх бакалаврів із правознавства виокремлено чотири рівні: *високий, достатній, задовільний, низький*.

Узагальнені показники сформованості професійної компетентності майбутніх бакалаврів правознавства дали змогу встановити, що 27,91% осіб виявили високий рівень, 38,37% – достатній, 30,23% – задовільний, 3,49% – низький. Одержані результати констатувального етапу дослідження засвідчили необхідність удосконалення освітнього процесу на юридичних факультетах.

Діагностика рівня сформованості професійної підготовки майбутніх бакалаврів із правознавства здійснювалася за допомогою діагностичних методик і використання розроблених завдань:

- методики А. Реана й В. Якуніна в редакції Н. Бадмаєвої – для оцінювання рівня сформованості професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства за мотиваційним критерієм;

- оновлення змісту професійно орієнтованих навчальних дисциплін і виробничої практики – для оцінювання рівня сформованості професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства за когнітивним критерієм;

- розроблення завдань для проведення практичних занять, зміст яких посилений професійним спрямуванням, – для оцінювання рівня сформованості професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства за діяльнісним критерієм;

- аналізу життєвих цінностей завдяки опитуванню здобувачів вищої освіти «Чого Ви найбільше прагнете досягти у своєму житті?» – для оцінювання рівня сформованості професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства за особистісним критерієм.

Дослідження містило констатувальний і формувальний етапи й проводилося впродовж 2016–2020 рр. У дослідженні брали участь 258 осіб, а саме: 208 здобувачів вищої освіти (з них 86 осіб контрольної групи (далі – КГ), 122 – експериментальної групи (далі – ЕГ)) і 20 викладачів Київського державного коледжу туризму й готельного господарства, Київського кооперативного інституту бізнесу й права, Навчально-наукового інституту права ім. князя Володимира Великого Міжнародної Академії управління персоналом.

З метою забезпечення достатнього за обсягом та однорідного складу контрольної та експериментальної груп до проведення досліджень були залучені здобувачі вищої освіти за напрямом підготовки 081 «Право», які розпочали навчання на I курсі. Здобувачі вищої освіти КГ надалі вивчали обрані для експерименту дисципліни за традиційними методиками згідно з освітніми програмами. Підготовка майбутніх бакалаврів правознавства в ЕГ здійснювалася за авторською експериментальною методикою на основі використання контекстного навчання.

Таблиця 1

**Динаміка рівнів сформованості професійної компетентності
майбутніх бакалаврів із правознавства**

Критерії професійної компетентності	Групи й етапи	Результати							
		Високий		Достатній		Задовільний		Низький	
		КС	%	КС	%	КС	%	КС	%
1. Мотиваційний	КГ–КЕ	24	27,91	30	34,88	27	31,40	5	5,81
	КГ–ФЕ	26	30,23	32	37,21	26	30,23	2	2,33
	ЕГ–КЕ	33	27,05	44	36,07	37	30,33	8	6,56
	ЕГ–ФЕ	71	58,20	12	9,83	39	31,97	0	0
2. Когнітивний	КГ–КЕ	19	22,09	27	31,40	30	34,88	10	11,63
	КГ–ФЕ	22	25,58	31	36,05	26	30,23	7	8,14
	ЕГ–КЕ	25	20,49	40	32,79	44	36,07	13	10,65
	ЕГ–ФЕ	73	59,84	7	5,74	42	34,42	0	0
3. Діяльнісний	КГ–КЕ	22	25,58	28	32,56	27	31,40	9	10,46
	КГ–ФЕ	24	27,91	34	39,53	25	29,07	3	3,49
	ЕГ–КЕ	30	24,59	41	33,61	39	31,97	12	9,84
	ЕГ–ФЕ	69	56,56	8	6,56	45	36,88	0	0
4. Особистісний	КГ–КЕ	22	25,58	31	36,05	27	31,40	6	6,98
	КГ–ФЕ	24	27,91	35	40,69	24	27,91	3	3,49
	ЕГ–КЕ	30	24,59	41	33,61	41	33,61	10	8,19
	ЕГ–ФЕ	72	59,02	10	8,19	40	32,79	0	0
Узагальнені показники	КГ–КЕ	21	24,42	30	34,88	29	33,72	6	6,98
	КГ–ФЕ	24	27,91	33	38,37	26	30,23	3	3,49
	ЕГ–КЕ	29	23,77	42	34,43	40	32,79	11	9,02
	ЕГ–ФЕ	71	58,19	9	7,38	42	34,43	0	0

Так, шляхом анкетування та опитування здобувачів вищої освіти було встановлено вхідний рівень сформованості професійної компетентності в майбутніх бакалаврів правознавства за всіма компонентами, який засвідчив майже однакові умови. Формувальний етап експерименту передбачав імплементацію комплексу педагогічних умов, що необхідні для формування професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства із застосуванням контекстного навчання. Формувальний етап експерименту проведено зі здобувачами вищої освіти експериментальної групи, а його остаточні результати були усереднені згідно з отриманими показниками.

Аналіз узагальнених результатів засвідчив, що в КГ та ЕГ кількість здобувачів вищої освіти сформованості професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства змінювалась, однак в ЕГ ці зміни були більш значущими. За високим рівнем у КГ спостерігається зростання від 24,42 до 27,91%, а в ЕГ – від 23,77 до 58,19%. З достатнім рівнем в КГ кількість здобувачів вищої освіти збільшилась від 34,8 до 38,37%, а в ЕГ – зменшилась від 34,43 до 7,38% шляхом значного збільшення здобувачів вищої освіти з високим рівнем сформованості професійної компетентності. За показниками задовільного рівня динаміка змін у КГ визначається зменшенням від 33,72 до 30,23%, а в ЕГ – незначним зростанням від 32,79 до 34,43 %, що пояснюється переходом здобувачів вищої освіти з низьким рівнем у категорію задовільного рівня сформованості професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства.

тентності майбутніх бакалаврів із правознавства. Так, у КГ динаміка за низьким рівнем характеризується зменшенням кількості здобувачів вищої освіти від 6,98 до 3,49 %, а в ЕГ – від 9,02 до 0%.

Вірогідність результатів експериментального дослідження перевірялася за допомогою використання методів математичної статистики, які застосовуються в професійній педагогіці, – порівняння дисперсії для вхідного й підсумкового контролю в КГ та ЕГ і визначення критерію Фішера. За основу було взято таблицю F-значення, щоб порівнювати числові показники емпіричного F-критерію (який обчислювали із цифрових даних, отриманих у ході експерименту) й теоретичного F-критерію, поданого в стандартній таблиці.

Показник *Femp*-КГ зі значенням у середньому 1,14 виходить за межі вірогідності, тому незначне підвищення рівня сформованості кожного компонента й загалом професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства, які навчались у КГ, пов'язане з умовами традиційного процесу навчання. F-критерій для експериментальних груп (*Femp*-ЕГ) має показник від 1,01 до 1,03. Порівнюючи значення обчисленого F-критерію для ЕГ зі стандартними табличними показниками *Fkrit*, ми дійшли висновку, що значення *Femp*-ЕГ для кожного компоненту й загалом професійної компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства знаходиться в зазначених межах. Це означає, що висновки нашого дослідження є вірогідними й підтверджують результативність проведеного експерименту.

Висновки і пропозиції. Здійснений аналіз підтвердив, що запропонована модель і педагогічні умови впровадження контекстного навчання можуть служити теоретичним і практичним базисом підвищення рівня компетентності майбутніх бакалаврів із правознавства, про що свідчить зіставлення показників сформованості професійної компетентності студентів спеціальності 081 «Право» в експериментальній і контрольній групах.

Перспективу подальших досліджень становлять поглиблення та розширення методичного супроводу освітнього процесу на основі застосування контекстного навчання.

Список використаної літератури:

1. Про вищу освіту : Закон України від 01 липня 2014 р. № 1556-VII / Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. Про затвердження Національної рамки кваліфікацій : Постанова Верховної Ради України від 23 листопада 2011 р. № 1341 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-n#Text>.
3. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на 2012–2021рр. : Указ Президента України від 25 червня 2013 р. № 344/2013 / Президент України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/344/2013#Text>.
4. Липська Л.В. Підготовка майбутніх правознавців до використання інформаційних технологій у професійній діяльності : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Київ : Київський національний лінгвістичний університет, 2014. 288 с.
5. Мамонова О.І. Контекстна модель професійно спрямованої мовної підготовки майбутніх правоохоронців : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Старобільськ : ДЗ «ЛНУ ім. Т. Шевченка», 2015. 291 с.
6. Марчук І.П. Формування професійних якостей майбутнього соціолога у процесі контекстного навчання : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Одеса : ОНУ ім. І. І. Мечникова, 2008. 230 с.
7. Реан А.А., Якунин В.А. Методика для діагностики учебной мотивации студентов / модификация Н.Ц. Бадмаевой. *Психологические методики и тесты* : веб-сайт. URL: https://www.eztests.xyz/tests/personality_badmaeva/.
8. Наливайко О.Б. Формування професійної культури майбутніх сімейних лікарів у процесі контекстної підготовки : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Вінниця : ВДПУ ім. М. Коцюбинського, 2016. 286 с.
9. Ніконенко Т.В. Підготовка магістрів початкової освіти до застосування технології контекстного навчання : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Бердянськ : БДПУ, 2018. 269 с.
10. Омеляненко В.В. Формування професійно-етичної компетентності майбутніх бакалаврів з правознавства у процесі фахової підготовки : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Запоріжжя : КПУ, 2019. 256 с.
11. Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю 081 «Право» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти : Наказ Міністерства освіти і науки України від 12 грудня 2018 р. № 1379 / Міністерство освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/12/21/081-pravo-bakalavr.pdf>.
12. Федорчук О.С. Формування у майбутніх правознавців навичок професійного застосування інформаційно-комунікаційних технологій : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Київ : АПНУ Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих, 2009. 256 с.

Pasenko I. Theoretical and practical results of the implementation of contextual education in the training of future bachelors in the specialty 081 "Law"

The article presents the results of theoretical background, experimental verification and proof of the effectiveness of the implementation of a set of pedagogical conditions for the professional training of future bachelors of law using contextual learning. They are the following:

- *formation of positive educational motivation, which directs the educational process to provide motivation for professional activity, which is the basis for the formation of professional competence;*
- *provision of opportunities for students to join the practical legal activities, which gives them the opportunity to give counseling in legal clinics with the support of experienced teachers;*
- *application of innovative teaching methods, which involves the active use of innovative technologies of interactive learning in order to form the professional competence of future bachelors of law;*
- *advanced training of teachers, which involves mastering the technologies of contextual learning.*

A model of application of contextual education of future bachelors of law in professional training has been developed, the structural components of which are defined as motivational, organizational and procedural, result and diagnostic blocks.

The motivational block contains the purpose, tasks of preparation of future bachelors of jurisprudence with application of contextual training. The organizational and procedural block fixes forms, methods of application

of contextual training at professional training; determination of pedagogical conditions of application of contextual learning, directions of pedagogical support. The result and diagnostic block contains levels, criteria of formation of professional training of future bachelors in jurisprudence.

Comparison of indicators of professional competence of future bachelors in law in the experimental and control groups allowed to conclude that the proposed model and pedagogical conditions for the implementation of contextual learning contribute to a significant increase in its level.

Key words: *professional training, education, future bachelors in law, professional competence, contextual education, pedagogical conditions, model.*